

РЕШЕНИЕ

№ 727

гр. София, 10.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Миглена Недева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **3385** по описа за **2013** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.7 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 25.01.2013г. по НАХД № 3449/2011 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 4-ти състав е потвърдено наказателно постановление (НП) № 772 /30.11.2010 г., издадено от началника на Митница Столична. С НП на [фирма] на основание чл.123, ал.2 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) е наложена имуществена санкция в размер на 2000лв. и на основание чл.124, ал.1 вр. с чл.123, ал.2 от ЗАДС стоките предмет на нарушението /30 бр. бутилки с алкохолно съдържание/ са отнети в полза на държавата.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от адв. Д. Д., пълномощник на [фирма], с която се иска неговата отмяна като незаконосъобразно и неправилно. Касаторът твърди, че в АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в нарушение на чл. 42, т.4 и т.5 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН, тъй като в тях не са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението и обстоятелствата при които е извършено.

Ответникът – Митница Столична, не изразява становище по касационната жалба.

Прокурорът намира жалбата за неоснователна.

Административен съд София град, Пети касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и събраните по делото доказателства, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните по делото доказателства. Въз основа на тях са направени изводи, които настоящият състав споделя отчасти.

Основателно е възражението, направено от касатора, че НП е издадено в нарушение на чл.42, т.4 и т.5 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, като видно от приложената административнонаказателна преписка, не е съставян акт за установяване на административно нарушение (АУАН). Ирелевантен е фактът на първоначално образуваното наказателно производство срещу Г. Д. за престъпление по чл.234, ал.1 от НК. С постановление на прокурор при СРП от 02.06.2010г. това производство е било прекратено и преписката е изпратена за търсене на административно-наказателна отговорност. След като е преценил, че последната следва да бъде реализирана спрямо друг правен субект – юридическо лице, контролният орган е следвало да състави АУАН, тъй като спрямо това лице производството се образува за първи път едва със съставянето на акта. Съответно, от този момент то има процесуалните способности за защита в производството преди издаване на НП, като несъставянето на АУАН го лишава от всички тях и юридическото лице, сочено за нарушител, се запознава с фактите на обвинението едва с получаване на НП. Това засягане на правото на защита и само по себе си е основание за незаконосъобразност на НП.

В тази връзка следва да се отбележи и, че всяко от производствата, насочени към реализиране на наказателна или административна отговорност има конкретен субект и липсата на съвпадение между тези субекти е пречка процесуалните действия, извършени в прекратеното производство, да запазят силата си в последващото, каквато е целта на правилото на чл.36, ал.2 ЗАНН, съгласно което административнонаказателното производство се образува без съставен АУАН в случаите на предхождащо го производство, прекратено от съда или прокурора.

Наред това, не е допустимо разширително тълкуване на чл.36, ал.2 ЗАНН относно изключване на необходимостта от съставяне на АУАН както се приеме по аналогия, че прекратеното наказателно производство, което е винаги водено срещу физическо лице, е предпоставка за издаване на НП без съставен по-рано АУАН, предвид забраната на чл.46, ал.3 вр. ал.2 от Закона за нормативните актове.

Ето защо, незаконосъобразно е НП в частта относно наложената на дружеството санкция. В частта относно отнемането на вещите, чието държане е забранено, НП е законосъобразно, тъй като тази ирелевантна за тази забрана е обстоятелството, реализирана ли е административнонаказателна отговорност.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 1 от АПК, Административен съд София-град, V-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 25.01.2013г. по НАХД № 3449/2011 г. на Софийски районен съд, НО, 4-ти състав в частта, с която е потвърдено наказателно постановление № 772/30.11.2010 г., издадено от началника на Митница Столична, в частта му, с която на [фирма], с ЕИК[ЕИК], на основание чл.123, ал.2 от Закона за акцизите и данъчните складове е наложена имуществена санкция в размер на 2000лв. и ОСТАВЯ В СИЛА същото решение в останалата му част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.